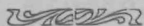

jutranja rosa, čiste in jasne kot kristal in blesteče kot solnčni svit. S tem poškropi bolno, uvelo cvetico ter ji prilije. Cvetka se osveži in postane še lepša, kot je bila prej.

Slednje jutro in vsak večer pride na vrt nebeška Kraljica. Vidi in pozna vsako posamezno cvetico, kot najboljša vrtnarica. Pred majnikomi, njej posvečenim mesecem, si izbere iz vrta vse one cvetice, ki še niso vzcvetele, ki so šele vzkalile in nežno poganjajo. Neguje in varuje jih z največjo skrbnostjo. Te rastlinice so ji posebno ljube. Tu odstrani usahnele lističe, tam obrne popk proti solncu, oni naravna stebelce, drugim pa zaliva. Kaka radost jo navdaja, če opazuje, kako lepo uspevajo in bujno rasto negovane njene ljubljenske! Ko uzre razvijajoči se temno-modri listič vijoličnega popka! Izza še zaprte košarice marjetice se smehlja rdeče - koničasti cvetni vršiček, in tam zopet uzre prvo razvito zvezdico nežne spominčice! To vse so cvetke otrok, ki se pripravljajo na prvo sveto obhajilo. In oni presrečni, veličastni dan, že v zgodnjem jutru, gre nebeška Kraljica na vrt. Vsi popki cvetic so tedaj odprti. Od vsake vrste negovanih ljubljensk vzame ona najlepši cvet in vse povije v prelep šopek. Donese ga Stvarniku v pozdrav. Stvarnik ga privije na srce, in cvetice žare, cvete še lepše in dehte.

Otroci na zemlji pa praznujejo prvo sveto obhajilo. Srce, tesno združeno s Stvarnikom, jim zatrjuje radostno: »Danes je najsrečnejši dan!«

Fr. Zupančič.

Nesrečni Jurček.

Ljubi mladi junak! Ali si že slišal kdaj o kakem pijanem dečku? Morebiti si ga ti že videl? Mogoče si se že sam kdaj preveč napil? Smejiš se, vem, ko bereš to vprašanje. Ne gre ti v glavo, kako bi mogel biti majhen fantiček pijan? Odrastli ljudje — ti že hodijo okrog pijani. Te si tudi že dostikrat videl — nedorastlih otrok pa še ne. Blagor ti, če takega otroka še nisi videl; še bolj

si pa srečen, če sam nisi bil še nikoli pijan. Nikar pa ne misli, da ni bil še noben otrok pijan, če nisi bil ti.

Angelček naj ti danes popiše dečka, ki je rad pil vino in bil tudi že večkrat vrtoglav. Popiše ga pa ne zato, da bi ga ti posnemal. Bog varuj! Povedati ti hoče o njem samo zato, da bi se ti še bolj trdno in odločno varoval vsake pijače. Vem, da si že radoveden, kako je oni deček prišel do tega, da je začel piti; rad bi vedel, kakšen je bil, ko se je napil. Na oboje ti Angelček odgovori.

Jurček je bilo ime temu fantičku. Imel je žalibog starše, ki so radi pili. Po vino so pošiljali navadno njeга. Dečku se je čudno zdelo, kako da ga oče in mati vedno pošiljata v gostilno. Premišljevatí je jel, kako dobro mora biti vino, ki ga oče in mati toliko popijeta in dasta zanje toliko denarja. Sklène, da se hoče sam prepričati o tej dobroti. Ko nese nekoč steklenico domov, pokusi nekoliko iz nje. Izprva se mu pijača ni zdela dobra. Pokušal jo je pa vendarle, ker je mislil, dobra mora biti vendar, ker jo oče in mati toliko popijeta. Odslej ni Jurček nikoli več prinesel domov polne steklenice. V njej je večkrat precej manjkalo; pil je včasih toliko, da je postal vrtoglav.

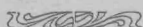
Vrtoglav je prišel Jurček večkrat celo v šolo. Tega gotovo ne morete razumeti, da bi mal šolarček bil pijan. Kaj pa je vendarle delal takrat? Kako se je vedel? Ravno tako kakor odrastli pijanci. Nekaj časa je sedel, polagoma je pa zadremal. Ta je pa lepa! Kdaj se je pa potem kaj naučil? Le potrpite, vse pride na vrsto. Ker je spal, seveda ni poslušal, kaj se drugi uče.

»Jurček,« ga pokliče nekoč gospod učitelj. Jurček se je polagoma zdramil in debelo gledal okrog sebe. Ker ni poslušal, seveda tudi ni vedel odgovoriti. Gospod učitelj ponovi vprašanje in mu razlaga. Dečku je pa vse mrgolelo po glavi in migljalo pred očmi. Nobene stvari ni razumel, ker je bilo v njegov glavi vse narobe. Gospod učitelj se je mnogo trudil ž njim, a Jurčku ni šlo nič v glavo. Moral se je vsesti in kmalu je zopet dremal.

Lahko si misliš, mladi junak, kakšno je bilo Jurčkovo spričevalo. Če bi ti prinesel tako domov, bi ti oče navili uro. Godilo se pa ni to samo eno leto. Kolikor

časa je hodil Jurček v šolo, vedno je bil enak zanikarnež. Danes je že šolo dokončal. Hodil je v šolo, naučil se pa ni nič. Bere slabo, pisati pa sploh ne zna. Vino je malega Jurčeta naredilo nesrečnega za celo življenje.

Klemenčič.

Dopis.

D. M. na Jezeru (Prevalje). Nedelja, 22. aprila, je bila za naše mlade Marijine častilke dan sreče in veselja. Marija jih je sprejela v svoj vrtec, med svoje rožice. Da bi jih Marija rajši imela, so zjutraj skupno pristopile k sv. obhajilu. Popoldne je bil sprejem. Ganljiv je bil prizor, ko je 20 malih, večinoma belo oblečenih deklic z venčki na glavi klečalo pred Marijinim oltarjem. Bile so kakor živa podoba lepe cvetke. To je bil dan veselja za matere teh deklic, ker so Mariji darovale lepe rožice; bil je dan veselja in sreče za deklice same, ker one so bile darovane rožice; bil je dan veselja za Marijo, ker je okrasila svoj vrtec z novimi cvetkami. Deklice so nato prosile in izvolile Marijo za svojo Gospo in Mater. Vsaka je dobila svetinjico z Marijino podobo na zelenem traku. O, da bi ostale tudi te rožice vedno sveže, o, da bi vedno cvetele in dajale prijeten vonj, dokler jih njih Gospa in Mati Marija ne presadi v svoj nebeški vrtec! Z.

Rešitev naloge.

Sloga jači, nesloga tlači.

Prav so rešili: Medica Zdenko, uč. II. r. v **Ljubljani**; Zupančič Marica, učenka v **Polhovem Gradcu**; Lavrenčič Alojzija v **Poljčanah**; Budin Ivan, učenec IV. r. v **Rečici** na št.; Tomšič Josip, učenec V. r. v **Sp. šiški**; Bischof Mimica, Heda in Rudolf v **Ljubljani**; Osterman Karlo v **Kandiji** pri Novem mestu; Kunc Milenka v **Novem mestu**; Vrbovšek Neža, učenka IV. r., **šmarje** pri Jelšah; Brezar Marija, učenka VIII. r. v **Spod. šiški**; Galovič Janko, četrtošolec, Varšek Ivan, Pogačar Rozka, Podlesnik Francka, Zelič Marija, učenke VI. r., Horvat Vida, Košar Danica, uč. V. r., Šturm Mimi, uč. IV. r., na **Viču**; Jesih